

denne saaledes, som vedkommende havde skrevet til mig; og jeg henvendte mig derfor til Formanden og spurgte, om det var rigtigt, hvad denne Mand havde skrevet. Formanden for Organisationen bekræftede fuldt ud Rigtheden af de Oplysninger, der var givne mig; og tilføjede, at saa godt som overalt paa Landet paa Fyn havde Sogneraadene og Hjelpekassernes Bestyrelser stillet sig ganske afvisende og meget koldt overfor saadanne Sager; i det hele taget paa en saadan Maade, at man fra vedkommende Organisations Bestyrelses Side maatte hævde; at det var ganske unyttigt at foretage Henvendelser eller at foretage Undersøgelser i Anledning af de Andragender, der indkom; idet det paa Forhaand var givet, at Resultatet blev negativt.

Saaledes har Forholdene altsaa været ovre paa Fyn; men jeg har ogsaa modtaget Henvendelser andre Steder fra. Jeg har blandt andet modtaget en Skrivelse fra Formanden for en Mesterforening af Bygningshaandværkere paa Landet i Ringkøbing Amt, i Videbæk Kreds, der saavidt jeg ved, ligger i den Kreds, der er repræsenteret af den ærede Ordfører for Venstre (Sigurd Berg). Denne Formand meddelte mig, at Sogneraadet i Nørre Vium—Herborg havde modtaget 7 Andragender, af hvilke de 5 fik Afslag, medens der blev ydet de 2 en Understøttelse af 50 Kr. i alt. I Anledning af denne Sag havde Formanden for Organisationen haft en Samtale med Amtmanden over Ringkøbing Amt, og denne havde lovet at tage sig af den og at henvende sig til Hjelpekassens Bestyrelse for at faa Spørgsmaalet ordnet paa en for Ansøgerne heldigere Maade. Man indsendte derfor fra Organisationens Side de 5 Andragender til Amtmanden; men man har siden intet hørt fra ham. Saaledes er det altsaa gaaet i Nørre Vium Herred.

Et andet Forhold fra Vestjylland er endnu mærkeligere. Det stammer fra Ringkøbing-Kredsen og drejer sig om et Konfliktforhold i Tim Kommune imellem Hjelpekassens Bestyrelse og Sogneraadet. Man oplyser mig gennem Hjelpekassebestyrelsens Formand derovre om, at der den 11. Februar blev afholdt et Møde mellem Hjelpekassens Bestyrelse og Sogneraadet, og Resultatet af dette Møde blev, at Hjelpekassens Bestyrelse fik frie Hænder til efter sin egen Opfattelse at behandle de Andragender, der indkom; og derefter skulde Sogneraadet foretage Udbetalingen i Henhold hertil. Der indkom i første

Omgang 8 Andragender, og efter at disse var undersøgte af Hjelpekassens Bestyrelse, indsendte den Anmodning til Sogneraadet om at faa anvist 2.225 Kr. til Understøttelser. Men derefter fik man fra Sogneraadet det Svar, at denne Bevilling var blevet nægtet, da man ansaa Beløbene for at være alt for store, at man kun for enkeltes Vedkommende vilde yde en Understøttelse med tilbagevirkende Kraft, og at man derfor i Stedet for at anvise de 2.225 Kr. vilde indskrænke sig til at give Anvisning paa 525 Kr. Da Hjelpekassebestyrelsen meddelte Ansøgerne, at Sogneraadet havde foretaget en saadan Nedsættelse, erklærede disse sig utilfredse dermed og anmodede om at faa Sagen henvist til Amtet for at faa dettes Støtte til at opnaa de Understøttelser, der var tiltænkte dem. Efter at de forskellige Andragender var blevet forsynet med anbefalinger af Haandværkerorganisationen for de Ansøgers Vedkommende, som var organiserede, og med anbefaling fra Sognefogeden for deres Vedkommende, som ikke stod i en Organisation, indgik Sagen til Amtmanden. Man havde i Førvejen fra Hjelpekassebestyrelsens Side haft en Forhandling med Amtmanden om denne Sag, og han havde lovet at tage sig af Spørgsmaalet og søge at faa det løst paa en for Ansøgerne tilfredsstillende Maade. Men ikke desto mindre kom Sagen tilbage fra Amtet med Meddelelse om, at nu var Lovens Gyldighed udløbet, og derfor kunde man ikke gøre noget ved den Sag; men man anbefalede Hjelpekassens Bestyrelse, hvis Loven skulde blive fornyet, at optage ny Forhandling med Sogneraadet. Nu er der altsaa Sandsynlighed for, at der kommer en ny Lov; men efter alt, hvad der foreligger her, synes en Forhandling imellem Hjelpekassens Bestyrelse og Sogneraadet i Tim Kommune at være ganske haabløs. Det eneste, der kan komme ud af dette, er vel en lignende Almisseunderstøttelse som den, der er ydet den Haandværksmester i Svendborg-Kredsen, som jeg omtalte for et Øjeblik siden; men noget saadant er jo fuldstændig i Strid med Lovens Ord og med dens Aand og heller ikke i Overensstemmelse med de Bemærkninger, som har ledsaget Lovforslaget, eller med de Cirkulærer, som er udsendte til Amtmændene.

Jeg vilde derfor anse det for heldigst, om man i Udvalget vilde overveje og forøvrigt forhandle med den højtærede Indenrigsminister om Muligheden af at faa oprettet en eller anden Art Appellinstans;